

אין כאן לא דחיק ולא אחריות ובענין המדקדקים לא מצאנו שידובר בה וולמו במכלול דף כז
 חשב דרך למת לזה ענין ולא אמר כלום כי רצה לדמותו למת וצירא סמוכה ויהיה נכון להראות לנו
 דוגמתו במלת בלמי וצירא ובלמי סמוכה כי משה אינה מלה ופיר' ולא סמוכה ויעוד אפי' כוונה שהורג
 למד לאחר לסבת הנח כסתר שקדמה בסוף משה פדיון יקשה עליו קושיא חזקה שא"כ בפסוק ויאמר
 משה משה היה ראוי להרגיש מה משה השני וכן בפסוק לך היין הומה שבר היה ראוי להרגיש השני וכן
 היה ראוי להרגיש למד כן אעשה לכם : ואולם מה שכל כזה הוא ידענו כי היה ראוי להרגיש אלא לאחר
 בשוא פנוי כמו והיה לאכול באמור אלו כל' היום אלא שלרוב ההשתמחות שנסתמשו במלה זו הניחו
 פאלף להקל אך גרין לפחות להורות עליו כנשמה ולכן הלמד בצרי המורה נחמד : והנה אפי' בקרא
 הלמד רפה אחר שקדם לה כמות בסוף משה טבע הלשון יביא לקרונה כמו בשוא למד ולא יהיה זכר
 לאלף הכחה אפי' כנשימה כמו על בראי' כיוצא לכן הדגישו הלמד כי על ידי שהאדם מכה בה ככה
 קריאתה הדגושה במא קורא הלמד בצרי ובמבאית האלף כרגשת כנשימה : בית רפה : מחלי החית בשוא
 לבד וכן נחשו : הקדמי הקיף דגושה : פינחם מלא : לאחר הלמד דגושה : ז קדבר התיו רפה :
 בני העלוי כחמק : והיה למתן הכין דגושה : אליו כסם כרביע : לשמות מלא : ויאמר ה' אל משה אחר
 אל אהרן קח מטף וגו' סתומה : כל דמנרים רפה : נפדרעים הנרי רפה וכסם בשוא פתח : הנפדרעי'
 ההא נביא ונבדרי רפה וכסם בשוא פתח וכן כלם ומסור עליהם כל ענינא כדי רפה במא דגש ומעל
 הנפדרע וכך דרך במכלול דף יד : ח אבר מנחם בכל הספרים חן פוסקא כלל בין יעלו הנפדרעי'
 לויאמר ה' אל משה אך המדפים כתב שני פרשה סתומה וכן הוא בהללי וכל' גם בהרמזים והיה קשה
 עליו שיחלוק הרמזם אל על מביאות כל הספרים וגם ההגנות שדרך להודיע מביאות סם לא כתבו פה
 מאומה : והנה במא אבלי רמזם כתיבת יד קדמונה שהיה של הר' הלוי אל ומצאתי בו שאינו מוכה זה פרש'
 כלל מסתים למביאות הספרים ושטתי כמוצא של רב וזה לשוני ויאמר ה' אל משה אחר אל אהרן כטה
 את מטף ויהי' : ויאמר ה' אל משה השכם שתימן סתומות עכ' : ולזה שומעין שאמר בהלכה : ואת והלא
 אב כפי החשבון שבסוף הפרק יחסר סתומה אחת : דע כי עוד טעות שני יס באותו פרק בספרי הדפוס
 והוא ששם כמנהגן כבד את אביך עד לא תחמוד שש פתימות ובהרמזם כתיבת יד הנו מצאתי שהן
 סבב כי לא תחמד בית רעך סתומה אחת לא תחמד אשת סתומה אחרת וכמ' גם בהרמזם שהגיהו
 במנרים וכך במא בכל הספרים וברוך ה' אל'הים אמת אשר הכנינו בדרך אמת : אפי' מצאתי בכסף
 משה שם מהלוי קארו אל מנא כס מונח שהעבירו הקולמוס על ויאמר ה' אל משה כטה את ידך ובמקום
 שלשמן סמו' כתב שתימן אך אמ' הרב שר' לו שהגהה מוטעית היא כי בדפו' אישא' מנא שיש בה פוסקא'
 ואינו אומר ומכו דפוס אישאר דלא ידענא ליה ומאי אולמיה מדפוס כומכירני ושאר דפיסוס ומאדעריך
 מדפוס אישאר ליסיע מדפוס פורטוגאל שהוא היותר מדויק שכלל הדפוס' והנה אין כאן פוסקא'
 וכבר באו לידי עוד ב' רמזים אחרים כתיבת יד ובדקתי כס והנה לא מצו זה פרשה כלל מסכים למה
 שכתבתי והוא האמת וכן דעת המאירי אל וכמ' במנריים : הנפדרע הנרי דגושה : ומכתיר השני הכית
 כשופר ישר כסם : החצרת חסר ואו : חמס שניהם חסרים : הרוחה בקנת ספרים הריס בשוא פתח :
 ויאמר המרעמס חסר יוד : ויאמר ה' אל משה השכם סתומה : פרעה הפא רפה : ט את הדבר
 הדלת דגושה : ממחרת מס שניה כלא שופר כסם : ותהלך בחמק והוא מלעיל : אשר בתלשא לא בקדמ' :
בא פתומה : ו ובמי כל הכף רפה בשניהם : ההלכים חסרי ואו : וכאקנינו מלא יוד במנריים
 ונירוסלמיים ובהללי ובכל סם וכך הרמזה אל וכן עיקר ודלא כמאירי אל שנסתפק בו :
 מנפשים הקיף רפה : רוח בחמק : לא היס הקדמא בהא והוא מלעיל : יהיה כן בדגש הכף : כמוצאתם
 מלא ואו קדמא' : פרעה הפא רפה : גם בדגש : ראית פני ספא רפה : יא כשלמו קדמא בשין :
 גרש הגימל דגושה וכן גם האיש וכן גדול : מעס מלעיל : יב תגרים בוקף קטן : ומנחם הגימל
 דגושה וכן תפנאו : אכל כתוב בקרית ספר לרב המאירי שהוא מלא ואו אך בכל הספר' הוא חס' ואו
 וכך הו' אל ובעל ספר שפן שפון וכן עיקר : אפי' כ' בא לידי קרית ספר אחר ומנא כתוב בו אכל
 חסר : I א ב